

sytuacji, przed samym wystawieniem sztuki, składa serdeczne podziękowanie

Zarząd
K. S. M. Ż.

Również p. H. Smorażance, która podjęła się w tak krótkim czasie wyuczyć się roli i zastąpić nam chorą amatorkę oraz panom: M. Trzasce, W. Kurpasowi, E. Polakowi, za ofiarną pracę i tyle poniesionych trudów, przy dekoracji i urządzaniu sceny, a zwłaszcza p. M. Trzasce składa staropolskie Bóg „zapłać”

Zarząd K. S. M. Ż.

Ślub rzymski

W ostatnich tygodniach dawałem trzy śluby rzymskie parafijanom z Juljusza i z Kazimierza. Ślub rzymski to najpiękniejszy obrzęd religijny. Technie on powagą, na jaką tylko Kościół może się zdobyć w całej pełni. Właściwie ślubu udziela się przed mszą św. Bezpośrednio po połączeniu młodej pary węzłem dożywotnim wychodzi Kapłan z uroczystą Mszą św. w kolorze białym, a młoda para zajmuje zwykle miejsce na kłęcznikach u stopni ołtarza.

Msza św. ma swój odrębny rytuał i ofiarowana jest na intencję młodych. W modlitwach mszalnych Kościół nawiązuje do związku, jaki zachodzi pomiędzy Chrystusem, a Kościołem i ten związek stawia Kościół jako wzór młodej parze. — Tak mąż niech miłuje żonę, jak Chrystus umiłował Kościół, a więc miłością ofiarną, pełną poświęcenia. Mąż winien być gotów nawet życie swe poświęcić dla żony, gdyby zaszła konieczna potrzeba po temu — tak jak Chrystus uczynił względem swego kościoła. We mszy św. jest również mowa o obowiązkach żony względem męża. Niechże ona będzie prawdziwą oblubienicą dla męża, tak jak kościół jest oblubienicą Chrystusową.

Niech mężowi będzie wierną jak kościół prawdziwy Chrystusowi Panu jest wierny po wszystkie czasy; niech mu będzie posłuszną we wszystkim, co jest dobre i uczciwe; jak kościół Chrystusowi Panu.

Przepięknie przeprowadzona jest ta myśl, że małżonkowie tworzą jakby jedno ciało, jedną myśl — związek bowiem Sakramentalny łączy ich na całe życie — na chwile radosne i smutne, na dołę i niedołę, na uśmiechy i na łzy. A wzorem pożycia ma być też związek Chrystusa z oblubienicą swoją — z kościołem.

W czasie mszy św. po odmówieniu modlitwy „Ojcze nasz” kapłan uroczyście udziela błogosławieństwa od ołtarza, czytając ze mszału piękne modlitwy, w których prosi Boga o błogosławieństwo dla nowego związku małżeńskiego.

Po tem błogosławieństwie kapłan w dalszym ciągu odprawia Mszę św. Po komunji kapłańskiej zasilą młodą parę chlebem żywota, jako-że potrzeba im

siły zgóry na całe nowe życie, często pełne trudu, wysiłków i różnych prób. Po przyjęciu Kom. św. młodzi modlą się w kłęcznikach, a kapłan kończy Mszę św. Na zakończenie Mszy św. przed udzieleniem wszystkim obecnym w kościele błogosławieństwa — wzywa jeszcze raz do siebie młodą parę i odmawia nad nią modlitwę, w której prosi Boga o długie i szczęśliwe życie dla małżonków i o godne spełnienie obowiązków życiowych.

Po tej modlitwie kapłan udziela wszystkim błogosławieństwa i odczytuje ostatnią ewangelję.

Msza ślubna jest skończona i ślub rzymski również.

Ślub rzymski jest tak piękny i nacechowany tak głęboką myślą religijną, że każda wstępująca w związek małżeński para winna starać się o ślub rzymski. Najpiękniejszą pamiątkę, niezapomniane chwile na całe życie pozostawia po sobie ślub, podczas Mszy św. czyli tak zw. ślub rzymski. Panna młoda podczas ślubu rzymskiego jest jakby uprzywilejowana.

Do niej bowiem odnoszą się piękne słowa błogosławieństwa i życzenia, jakie kapłan odmawia we Mszy św. za nowożeńców. Przytoczę to błogosławieństwo w całości: „Niech w związku tym znajdzie (p. młoda) słodkie jarzmo, wzajemnej miłości i pokoju. Wierna i czysta niech zawiera ślub swój w „Chrystusie” niech trwa w naśladowaniu świętych niewiast, niech będzie mężowi swemu miła, roztropna, wierna i długoletnia.

Niech żadnego z jej czynów sprawca złego nie śmie sobie przypisać; wytrwała w wierze świętej i w pełnieniu przykazań Twoich, niech z drogi tej nigdy nie schodzi, w jednym tylko pozostając związku, niedozwolonych stosunków niech się strzeże, niech wzmacnia słabość swoją siłą karność, niech przez skromność będzie poważną, przez wstydlivość uszanowania godną, a w świętej nauce biegłą, niech będzie płodną, doświadczoną i niewinną, do odpoczynku błogosławionych i do królestwa niebieskiego dojść niech zasłuży, oboje zaś niech ujrzą syny synów swoich, aż do trzeciego i czwartego pokolenia i do szczęśliwej dojdą starości”.

Takimi oto życzeniami i błogosławieństwem wyposaża Matka — kościół swe dzieci na nową drogę życia.

Humor.

Niezła wymówka.

— Ileż pani sobie liczy lat, panno Eulaljo?

— 25!

— Tak!! A w którym to roku pani się urodziła?

Tego nie pamiętam, przecież byłam wtedy takim malutkim dzieckiem.

Cena pojedynczego numeru 10 gr., z przesyłką pocztową 15 gr.

Redaktor ks. prob. Józef Krzyżanowski.

Wydawca ks. prob. Józef Krzyżanowski.

Kanimska k. Strzemieszyc. Tel. Dąbrowa 11 albo Sosnowiec 217.

Druk. Dąbrowsko-Śląsk. Zakładów Drukarskich i Wydaw. Sp. z ogr. odp. w Sosnowcu, ul. Sienkiewicza Nr. 5. Telefon 1-85